

SZENTÉS és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó
házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
és nyiltilteri közleményeket a kiadóhivatal mérsekelt
árjegyzek szerint számít.

A szakaszigazgatóságok.

A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat békés-bábockai szakaszigazgatóságánál a szakaszigazgatói állás, lemondás folytán, a mult év vége felé üresedésbe jutott.

A nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi miniszter 67152.1889. sz. a. kelt rendeletében a társulatot ez alkalmából felhívta ezen szakaszigazgatósági szervezet megváltoztatására, egyszersmind kérdést intézett: nem találná-e célszerűnek, a másik két szakaszigazgatói állás megszüntetését is.

A fentemlített miniszteri rendelet a f. évi május hó 31-én tartott társulati közgyűlésen került tárgyalás alá, melyre vonatkozólag — mint lapunk más helyén is részletesen ismertettük — a közgyűlés a központi választmány határozatához képest elrendelte, hogy a békés-bábockai szakaszon sem törli el a szakaszigazgatói állást, hanem helyette ideiglenesen egy szakaszmérnöki állást szervez, a k.-szt.-márton-mindszenti és mindszent-apátfalvi szakaszigazgatóságokra nézve pedig békés-bábockai állást, melyek már a kormány előtt is feleslegesekül tűnnek fel s melyek csak a kiadásokat szaporítják, lehetőleg alkalmas módon beszüntetessenek.

Nem feszélyezhet bennünket a kérdés ujalagos megbolygatásában még annak tudata sem, hogy ennek folytán a bosszú, irigység és más egyéb rosszün-

arra, hogy a másik két szakaszra vonatkozólag, hol a helyzet jelenleg nem úgy áll, mint a békés-bábockai szakaszigazgatóságnál, a majdan megtartandó közgyűlés még inkább nem mondja ki a megszüntetést s nem keres alkalmas útát és módot ezen, a minisztérium által, fentemlített rendeletéből kifolyólag, feleslegesnek felismert szakaszigazgatói állások megszüntetésére.

A szakaszigazgatókra nézve állásfoglalásunk már ismeretes. Lapunk mult évi 43., 44. és 45-ik számaiban, ismertetvén a társulat ez évi költségvetését, ennek kapcsán már akkor feleslegeseknek mondtuk ki ez állásokat, tekintve, hogy megszüntetésük folytán jelentékeny teher apasztás eszközölhető anélkül, hogy az adminisztrációban a legkisebb fennakadás történne, mivel azok semmi egyebet mint közvetítő hivatalok.

Véleményünk e kérdésben most sem változott, sőt az említett miniszteri rendelet folytán még inkább köteleességünknek tartjuk ezt újonnan a nyilvánosság elé hozni s oda törekedni, hogy ezen állások, melyek már a kormány előtt is feleslegesekül tűnnek fel s melyek csak a kiadásokat szaporítják, lehetőleg alkalmas módon beszüntetessenek.

Nem feszélyezhet bennünket a kérdés ujalagos megbolygatásában még annak tudata sem, hogy ennek folytán a bosszú, irigység és más egyéb rosszün-

dulattal gyanúsítanak, hogy ránk fogják, miszerint nem meggyőződés vezet bennünket ennek pertraktálásánál, hanem a személyes ellenszenv; köztudomású dolog lévén, hogy mi az ezen kérdés által főként érdekelt egyén, a „Szentési Lap” szerkesztője s egyszersmind kunszentmárton-mindszenti szakaszigazgatóval, nem a legjobb baráti viszonyban állunk.

Nem pedígen azért, mert a k.-szt.-márton-mindszenti szakaszigazgató ellenünk nyilvánult személyes ellenszenvé nem tudna bennünket annyira ragadni, hogy csupán e miatt, egy nagyhorderejű feladattal bíró társulat tevékenységét megbénítani igyekeznénk és ezzel másikat két jóra való egyén állását is kockáztassuk. Erre képesek egyáltalán nem vagyunk.

Hanem foglalkozunk vele azért, mert a központi választmány és a közgyűlés ez ügyre vonatkozó határozatának alapját képező főigazgatói előterjesztés indokolását elfogadhatónak nem ismerhetjük el.

Azt mondja a főigazgatói előterjesztésnek idevonatkozó része, hogy különösen a két jelenleg betöltve lévő szakaszigazgatói állás továbbra is fentartását az indokolja, mert e két szakasznál több gazdasági teendő van, melynek ellátását egy műszaki közeg sikeresen el nem végezhetné s mert e két szakasznál az árvizek is hosszabb ideig tartanak s

TÁRSASÁG.

Egész az északi sarkig.

Nemcsak a delejtűt, de az emberi szívet is vonzzák a föld sarkai. Kimagyarázhatatlan érzés az, mely belopózik szívünkbe és eltölti vágyakkal ama csodás vidékek iránt, hol soha nincs éjszaka és örök mosolyával ragyog a fényes napkirály. Képzletünk előtt megtestesülnek a földrajzi fogalmak és egy kis illúzióval a föld sarkán — ha oda eljuthatnánk — megpillanthatnók azt a bizonyos tengelyt is, mely körül a geografusok képzetele szerint a föld forog. E tekintetben egy cseppet sem maradunk tehát mögötte annak a mesebeli cigánynak, aki leült a föld széleire és úgy logatta a lábát a nagy semmisségben.

Az emberek látóköre oly szűkre van határolva, hogy nem csodálhatjuk, ha különös előszeretettel keresi föl a magaslatokat, honnan messze vidékeket kalandozhat be tekintete és a felséges látvány hatása alatt leborulhat a teremés nagysága előtt. Azért kockáztatják életüket a merész legbajások, hogy a felhők közül nyíló bámulatos látványról ítsasuljanak. Azért mászgat meg ezer és ezer ember az egyiptomi piramisok nyaktörő csúcsait, égbenyúló hegyeknek zordan ormát, nagy városokat domináló tornyokat.

Nem saját törpességének belátása hat nyomasztólag az emberi lélekre, ha szédítő magasságból a nagy mindenségnek egy je-

lentékenyebb karéjával ismerkedik meg, de sőt fölemeli őt a tudat, hogy ő is része ennek a megmérhetetlen világegyetemnek.

És éppen ez a fölemelő, ez a boldogító érzés támaszt a legtöbb emberben vágyat: világot látni. Ez a vágy, hogy a természetnek minél több alkotásait ismerkedjünk meg, nyomja kezünkbe a vándorbotot, vagyis — hogy modern kifejezéssel éljünk — váltatta meg velünk körutazási jegyünket a föld legszebb országaiba.

A modern műveltségnek szinte elképzelhetetlen feltétele az utazás, a világlátás. Más emberekkel, más szókással megismerkedni. Mert a mindent nivelláló civilizáció meglehetősen letörőgelti már az egyes nemzetek egyéni sajátosságait: Nyugot szelleje kényelmesen elröppölhet immár az expresszvonaton a Kelet legtávolibb vidékeire, a Sahara homoksvatagján egy magyar fotografus működik allandóan, és nincs megszűrése az idő, hogy vasút és telegraf is át fogja szelni. Mindinkább közeledünk ahhoz a korhoz, midőn megszűnnek a távolságok és ezekkel együtt a fajok és nemzetek közötti különbség.

A szellem legszebb diadala lesz az, midőn az egész emberiség meg fogja érteni egymást, mert egy nyelven fognak beszélni; s mikor le fognak hullani a szűk korlátok országok és országok között, nem lesznek vámsorompók, mert az egész emberiség följut majd a civilizáció magas hegycúcsára s onnan kicsinyesnek, törpének nevést gesnek fogja találni azokat a hiu küzdelmeket, kacagni való törekvéseket, irigy vá-

laszfalakat, melyek embert embertől, nemzetét nemzetétől elválasztanak . . .

De ime, hova ragadt képzeletem már az egyszerű tudatra is, hogy nagy utazás előtt állok. Az a gondolat, hogy távoli országokat, előttem ismeretlen nemzeteket, költök által elragadóan megénekelte vidékeket fogok látni, nemcsak térbeli, de az időbeli távolságokat is megszüntette képzeletem előtt, és én nemcsak ama csodaszép országokat látom lelkem előtt, de az emberiesség jövőjét a bekövetkező századokban.

Az igaz, hogy nem miudennapi utazásról van szó. Oly országokat, oly vidékeket fognak látni, hol főnyarag ugyan már magasan a civilizáció napja, de lepten-nyomon új szokásokkal, eredeti intézményekkel, az embereknek a miénktől eltűt típusával, bámulatos szép vidékekkel, a természetnek csodás alkotásaival fognak megismerkedhetni.

Arról a sokat ígérő kirándulásról van szó (ha ugyan kirándulásnak nevezhetünk egy 32 napra tervezett utazást), melyet a magy. kir. államvasutak városi menéjegyirodája rendez f. évi július 3-án Németországban, Dánián, Svédországon és Norvégian keresztül egész a Norcápig.

Ez a kitünő birnévnek örvendő utazási iroda, mely nagy magyar társaságokkal járta már be a szent földet, Egyiptomot, Görögországot, Törökországot, Olaszország klasszikus földjét, hazánk legrejnesebb vidékeit, ezuttal Észak-Európába a skandináv félszigetre rendez kirándulást.

Szívünk lázasan dobog, ha azokra a

igy a vízvédekezés alkalmával a szakaszigazgatók szükségesek. Míg ellenben ezek a tekintetek a most üresedésben lévő szakaszigazgatói állással szemben fenn nem forognak s így az könnyebben lenne mellőzhető.

Ezen indoklás folytán beletekintetünk a társulat ez évi költségvetésébe és ott a következőket találtuk a gazdasági teendőket illetőleg:

A kunszent-márton-mindszenti szakaszigazgatóságnál, bevétel: földhasznóbérlletekből, fűtermés, olfa, rözse és más hasznavehetetlen védelmi anyagok eladásából és különfélekből összesen 7600 forint; a mindszent-apátfalvi szakaszigazgatóságnál pedig ugyanezekből 10100 forint, a kettőnél tehát együtt 17700 forint.

Kiadás pedig a kunszent-márton-mindszenti szakaszigazgatóságnál: habvédek gyanánt szolgáló fű- és egyéb fanemek ültetésére és ápolására, töltés-gyepesítésre és arankaitásra 3000 forint; a mindszent-apátfalvi szakaszigazgatóságnál pedig ugyanezekre szintén 3000 forint, összesen tehát 6000 forint.

A bevételi és kiadási címek ezen rovatai tehát azok, melyek a társulattal a gazdasági teendőket képezik.

Ha már magát az összeget vesszük is, kétségtelen, hogy semmikép nem elegendő a szakaszigazgatói, egyenként 2000 forinttal dotált állások fenntartásának igazolására. Hát ha még ezenkívül azt is tekintetbe vesszük, hogy ugyan mi-féle teendőkkel jár ezen gazdálkodás? Biz' akkor még inkább kitűnik azok felesleges volta.

Mert hiszen az, hogy a gátoldalában lévő lucernatermés évenként árverésen bérbeadassék, fűtermés, rözse és más hasznavehetetlen védelmi anyagok értékesítenessék, a habvédek gyanánt szolgáló fű- és egyéb fanemek ültetessenek, a töltés gyepesítenessék, oly csekély dologgal jár és oly kevés időt igényel, hogy ezek miatt egy különálló és állandóan jözetésű tisztviselő alkalmazása, tisztán luxus ártikulus.

népekre, nemzetekre, országokra, vidékekre gondolunk, melyekkel ez alkalommal megismerkedni fogunk. Képzeltünk előtt meglepednek azok a regényes vidékek, melyeket észak költészeté anyai bájjal tudott fölrüházní. A csodaszép fjordok telve hangulattal. És látni véljük már lelki szemünk előtt a Fritjoff monda hőseit, *Ibsen, Björnson, Lie* alakjait, melyeket annyira ismerünk.

Es az ábrándozás csolnakkján himbálózva, már azt hisszük, hogy a norvég szigetek között ringatják hajókat az ocean hullámai, melyek itt, a partok közelében nem merészkednek oly vadul tombolni.

Krisztiania, Drondtheim már a hátunk mögött van, Tromsét is elhagytuk és hajónk Hammerfesthez tart, honnan néhány óra alatt elérjük a Nordkapot, az éjjeli nap csodás birodalmát, Európának legészakibb csúcsát, mely meredekek emelkedik az északi tengerből.

Gyönyörűtás kéj fogja el szívünket, midőn az éjjeli nap csodás leírásait olvasuk és lelkesedve idézzük Tegnér gyönyörű versét:

Midnatt sobu pa bergen satt
Blodród till att skada;
Det var ej dag, det var ej natt
Det vädde enullan bada.

(A hegyeken éjjeli nap
Ragyogott vörvörösén,
Sem ej nem volt, sem nap nem volt
Csak egy sajtáságos szürkeség.)

Ez lesz majd bizoyára utazásunk fény-

Ezeknek a teendőknek elvégzésére illetőleg az azok teljesítésekor szükségessé válando felügyelet teljesítésére azt hisszük, volna egyéb más tisztviselője is a társulattal. Mert mindezen dolgok csak akkor eszközölhetnek, ha az árvédelem a társulati tisztviselőket igénybe nem veszi. akkor pedig — valljuk meg igazán — van ott nemcsak egy tisztviselő, aki erre is ráérne.

Fontosabbnak látszik ama másik indok, mely a szakaszigazgatói állások fenntartására felhozottat. Ez az árvízvédelem ideje. De ez is csak látszólagos.

Egy szakaszigazgató, kinek az utasításokat a teendő intézkedésekre nézve feleletes hatóságától kell várni, aki azonban, önálló megrendelések tétele tekintetében is korlátozva van, az árvízvédelem alkalmakor sem fontos személyiség s csak olyan, akire azt szokták mondani, hogy „láb alatt van“. Azokat a teendőket a szakaszmérnök ép úgy, sőt még jobban, — mert szakértelemmel — végezi s nem áll elő az az abnormalitás, ami a jelen szervezet mellett gyakran előfordult, hogy a szakaszigazgató intézkedése a szakaszmérnök által dezavualtátik. Am ha a szakaszmérnök teendője a szakaszigazgatói állás megszüntetése miatt megszaporodnék, egy segédmérnöki állás rendszeresítése segít a bajon s a társulattal ekkor is előnye lesz: egy felesleges hivatalnoktól szabadul s helyébe szakértő jön be és a kiadás is kevesedik.

Igaz, hogy vízvédelemkor s annyival inkább annak hosszabb tartama alatt a hivatalnokokkal feleslegesen rendezett társulat is szorult helyzetbe jut. De kivételes s csak ritkábban előforduló esetek miatt éveken át feleslegesek alkalmazása, mégis csak tisztán pazarlás. Vízvédekezéskor nagy apparátus berendezése, a kivételes helyzetben elegendő indokát találja s ez így van egyébe nagyobb társulatoknál is; rendes körülmények között azonban a társulat érdeke, fennállhatásának biztosítása

pontja. A természet é ritka túneményében fog lelkünk a gyönyörre itasodni.

Azután visszatérünk és Svédország legszebb vidékeit, nagyobb városait érintve, a svéd Velencebe, a Mälartó pompás városába *Stockholmba* jutunk, melynek szépségét ki ne hallotta volna már dicsőítői? Majd a dán fővárost, *Kopenhágot* látogatjuk meg, hol a természeti szépség mellett Thorvaldsen halhatatlan alkotásait fogjuk csodálhatni.

Végül visszatérünk Berliube, a hatalmasan kifejlődött német fővárosba, honnan e nagy utra indultunk.

Kemegő szívvel gondolunk e gyönyörű kirándulásra. Vajha Magyarországon mielőtt többeknek állana módjukban részt vehetni ebben a csodaszép utazásban, melyet a m. kir. államvasutak városi menetjegyirodája a töle megszokott buzgósággal rendez, igen jutányosan. Egy egész életre szóló édes emléket hozunk majd onnan magunkkal, lelkünk megtelik majd gyönyörűséggel Isten szép alkotásainak láttára, és a mi hasznosat, jót fogunk tapasztalni, azt iparkodni fogunk itthon, édes hazánknak javára fordítani. Magyarországon sok kiváló férfa vesz részt a menetjegy írodá e kirándulásán, és ha a rendkívüli érdeklődésből következtetni lehet, a Nordkap meredekek csúcásáról, nap-sugaras éjjelkor sok magyar ember ajkáról fog megszéndülni a dal, melyet itt még soha nem hallottak:

Hazádnak rendületlenül

Legy hiva oh magyar!

Hevesi József.

igényli, követeli a lehető legnagyobb takarékoságot.

Nem tudjuk még, milyen lesz a szakaszválasztmányok véleménye e tárgyban, s minő határozatot fog hozni az ennek eldöntésére egybehivandó közgyűlés; az azonban legjobb meggyőződésünk szerint kétségtelen, hogy a főigazgatói előterjesztés említett indoklása dacára, a szakaszigazgatói állásoknak már rendszeresítése is, annál inkább, a vett miniszteri újmutatás után továbbra célzott fenntartása: felesleges teher a társulat vállain.

Társulati közgyűlés.

A „Körös-tisza-marosí armentesítő és belvízszabályozó társulat“ f évi május hó 31-én Hódmező Vásárhelyen tartott közgyűléséről, lapunk legutóbbi számában megkezdett kimerítő tudósítást a következőkben fejezzük be:

Egyik érdekes és valóban következményekben mélyreható intézkedés tárgyát képezte a tárgysorozat 3 pontja, mely a társulati kölcsönök konverziója, a korvenálándó kölcsön mennyisége s az ennek folytán szükséges intézkedések megtételére vonatkozó küldöttégi javaslatot tartalmazza.

Ugyanis a társulat mióta fennáll 2 millió 500 ezer forint vett fel kölcsön, hogy ebből, a 10 millióból még ki nem tett gatépítését teljesen befejezhesse. E kölcsön legnagyobb részben a pesti hazai első takarékpénztártól vétetett fel ideiglenesen és így nemcsakára előáll annak szüksége, hogy visszafizetése iránt a társulat intézkedjék.

A konverzió tárgyában kiküldött bizottság, ezen most említett kölcsön átváltoztatásán kívül még javasolja, hogy a 10 millió kölcsönből a felmondható 3 millió 746 ezer forint részlet szintén konvertáltsassék, mert a magyar földhitelintézetűtől e célra felveendő záloglevél kölcsön még a magyar jelzálog hitelbank kölcsönénél is előnyösebb.

E két rendbeli kölcsön konverálására 6 millió kölcsön felvétele szükséges, mert ennek az összegnek felvételel annyival inkább ajánlja a bizottság a közgyűlésnek, mert általa csak a kamatmegtakarítás évenként 15958 forint tesz ki. További előnye ezen kölcsönnek, hogy az évi járulékok *utólagos* két egyenlő részletben fizetendő, jelzálogi bekelezés nem kívánatik, a tartalékalap a törlesztés arányában visszaadatik, félévi felmondás után egészben nagy részletében is visszafizethető, az egyetemleges kötelezettség csak akkor lép hatályba, ha a félévi részletek törlesztése pontosan nem teljesítetven, annak bírói úton behajtása válik szükségessé.

A központi választmány a konverzió-nális bizottság javaslatát magáévá teszi s elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek, melyet a közgyűlés a felhozott okok figyelembe vételével szintén elfogad s a kölcsön megkötése és felvételével gróf *Károlyi* Tibor elnököt, *Garzó* Imre alelnököt, gróf *Károlyi* Sándor és *Bánfi* Gyula érdeklétségi tagokat bizza meg.

A közgyűlés negyedik tárgyat a földmívelésügyi miniszter azon rendelete képezte, melyben felhívja a társulatot a békés-báboczkai szakaszigazgatóság szervezésének megváltoztatására és hogy a többi szakaszigazgatóságoknál nem tartandó e célszűrésnek; a szakaszigazgatói állások megszüntetését, — kapcsolatban ezzel Békés, Mezőberény és K. Tarcsa községek együttes kérvénye a békés-báboczkai vonalon még egy igazgatóság szervezése iránt.

E tárgyakkba való intézkedés előtt felolvasottat a főigazgatói jelentés, mely a miniszteri rendeletre vonatkozólag javasolja, hogy a békés báboczkai szakaszigazgatói állás ne szüntetessék meg végképpen, hanem bizonytalan ideig halasztassék el a betöltése, a többi szakaszigazgatói állások azonban fenntartandók, mert ezeken a gazdasági teendők és az árvíz hosszabb tartama annak fenntartását igénylik.

Békés, Mezőberény K. Tarcsa kérvényre pedig javasolja, hogy a mennyiben a békés báboczkai vonal a leghosszabb s ennek

egy szakaszmérnök és egy segédmérnök által, műszaki tekintetben történő ellátása nagy nehézséggel jár, még egy szakaszmérnök állás Békés székhelyi reuzszeresítették a mivel ezen állás rendszeresítése folytán feleslegessé válnak a két vonalfelügyelői állás, ez megszűntetésük.

A főigazgató jelentést a központi választmány a bekés-bábockai szakaszigazgatóság ilyképeni szervezésére nézve elfogadta, a miniszteri rendelet tekintetében pedig akként intézkedett, hogy az, véleményes jelentés-tételt végett kiadassék a kszmárton midszanti és midszant apátfalvi szakaszválasztmányának.

A központi választmány most említett határozatát a közgyűlés, egy-két érdekelt-ségi tag felszólalása után elfogadta.

Két és fél óráig tartó vitát idézett elő a volt kormánybiztossági számadás ügyében előterjesztett küldöttségi jelentés, amelyet olvasónk már ismernek, amennyiben lapunkban a mult év végén hosszasan foglalkoztunk vele. A volt kormánybiztossági számadás megvizsgálására kiküldött biztosság, jelentésében erős megrovásokban részesíti a számadást s kitünteti, hogy 400 ezer frton felüli összeg nem helyeselt abban elszámolva, miért is annak megtérítése iránt s szükséges intézkedések megtételét javasolja. Az e tárgy kapcsán felmerült vita, sokszor a tárgyhöz nem tartozó részletek elősorolására is kiterjedt s így megtörtént, hogy a kormánybiztossági gazdálkodás is szóba hozatot, gróf *Károlyi* Sándor felszólalása után azonban a rendes mederbe tért vissza. Nem azért vagyunk itt — úgymond — hogy a volt kormánybiztossági számadás helyességét vagy helytelenségét eldöntsük. Ez nem tartozik a társulati közgyűlés hatáskörébe. Főadatunk és célunk az, hogy abban keressünk és leljünk olyan egyes tetteket, melyekből az állam ellen visszoutkövetelést támaszthatunk. A küldöttség e tekintetben el is járt s kimutatta, hogy ennyi meg ennyi az, ami az államtól a társulat javára megtérítendőnek javasolhatik. Miután a központi választmány a küldöttségi jelentést magáévá tette, ajánlja annak elfogadását és egy biztosság kiküldését, mely az állammal a társulat követelésére nézve az egyezkedési lépéseket megtegye s eljárásáról a közgyűlésnek jelentést tesz.

A vita folyamán *Horváth Gyula* is felszólalt. Kijelentette, hogy nem kíván a hozandó határozathoz szólni, e tekintetben az intézkedést a közgyűlés legjobb belátására bizza. Csak mint egyszerű közgyűlési tag emel szót, s előadja, hogy eljárásában mindig a legjobb akarat vezérelte, ha ennek dacára tévedést követett el, az emberi voltának tulajdonítandó. Hogy ne szó beszéd, mende-monda után induljon a világ, eljárásáról való véleménye megalkotásában, — kívánja, hogy a biztossági jelentés és annak mellékletét képező számadás kinyomatásak és minden érdekeltiségi tagnak megküldésük, hogy így ki-ki saját tapasztalata és tudomása alapján alkosson magának véleményt.

Még számos felszólalás után a vita vége az lett, hogy a központi választmány javaslata, mely a küldöttségi jelentést tudomásul veszi, a közgyűlés által elfogadott és az állammal való egyezkedéshez, gróf *Károlyi* Tibor elnökle alatt gróf *Károlyi* Sándor, *Garró* Imre, *Novák* József, *Bánfi* Gyula, *Horváth* Gyula, *Fekete* Márton és *Hegedüs* Sándor biztossági tagokul kiküldettek.

Elnök ezután a közgyűlést d. u. 2 órakor felfüggesztette s folytatására ugyanaznap d. u. 4 óráját tűzte ki.

A delutáni 4 órakor folytatott közgyűlés a még hátralévő négy tárgyat, rövid egy óra alatt letergyálta, mert egynek kivételével a többi tárgynál még csak felszólalás sem történt s egyhangulag elfogadtattak a vonatkozó előterjesztések és központi választmányi határozatok. Különbön a delutáni közgyűlés, a közgyűlésnek színezetével sem birt. 10—12 egynél több alig vett benne részt, s ezek közül is a Makóiak a mint a legelső következő tárgy, a Makói város részéről beadott apelátá, melyet a központi választmányának mult évben 74 sz. a. hozott határozata ellen, a 12000 frtos löltésbizajátási ügyben adtak be a közgyűléshez — aluteltatott, nyomban eltávoztak.

Pedig a porgányi zsilip biztosítása érdekében tett főmérnöki műszaki javaslat továbbá a gátvédmény szabályzat módosítási sára vonatkozó főmérnöki javaslat az érdeklődést megérdemelte volna, mert az előbbi úgy az előre nem látható kiadások címére jelentékeny terhet hárít, a második sem olyan küzömbös, mint a hogy fogadva lett bár kétségtelen, hogy a társulati főmérnök szakavatottsága teljes garanciát nyújt arra, hogy csak a legjobb eredményeket előidéző módosítás eszközölését javasolja.

Utolsó tárgyat képezte a közgyűlésnek, *Sima Ferenc* szakaszigazgató és *Dósa* Andor szakaszmérnök kérelme a számadási marasztalások feloldása iránt, mely kérelmeknek hely is adott, mivel kitűnt, hogy azok csak lényegtelen s inkább számtani hibákból keletkezett differenciákból származtak.

Ezek után a közgyűlés d. u. 5 órakor véget ért.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. június 5.

— **Személyi hír.** *Zsilinszky* Mihály főispán, a f. hó 2-án este hazaérkezve a járások vizsgálatáról, f. hó 3-án reggel Budapestre utazott, honnan ma várják haza.

— **Uj ártezi kút.** Nem a város készíti, nem is kizárólag a polgárok szükségletére lesz felállítva; hanem a hengermalom részvénytársaság furatja saját használatára, igényeinek kielégítésére, így azonban, hogy a főlöleg vizet ingyen engedi át a lakosoknak. Mint értesülünk, az életre való eszme kivételéhez a tervezet és költségvetés már kész is van, mely szerint a h-m.vásárhelyi B a u r-féle mintára készülő ártezi kút költségei alig fognak 3000 frtra rugni, a így a kész terv még csak kivételre vár.

— **Főispáni vizsgálat a járásokban.** Lapunk egyik utóbbi számában hirt adtunk arról, hogy vármegyénk tevékeny főispánja Csongrádon időzött az ottani hivatalok vizsgálatát véget. A héten, vasárnap a főispán folytatta a járási hivatalok vizsgálatát és dr. *Csató* Zsigmond megyei főjegyző és *Albertényi* Antal megyei főszámvérvő társaságában előbb Mindszentre, majd az ott teljesített szigorú vizsgálat után onnan Szegeden át Dorosmára utazott. A főispán és a vele volt megyei hivatalnokok utóbbi helyen dr. *Kelemen* Béla járási főszolgabíró vendégei voltak, ki ez alkalomból fényes ebédet adott, melyen a vizsgálatra jött vendégeken kívül még hivatalosok voltak: dr. *Kasaly* Imre plébános; *Perczel* Dénes főhadnagy, *Csekus* városi főbíró, a dorosmai és a községi jegyzők, körjegyzők stb. Természetes, hogy a kedélyes ebédet felköszöntők fűszerezték és ezek sorát a házigazda nyitotta meg, *Zsilinszky* Mihály főispánra, a kitűnő politikusra, tudósra és Csongrádvármegye reorganizátorára írtve poharát. A főispán e pohárköszöntőre válaszólv, örömmel konstátálta, hogy vizsgálati útjában a járások hivatalait mind a legnagyobb rendben találta s így talán nem sokára elérhetjük, amire tőrekedünk kötelesség: hogy vármegyénk közigazgatása mintaszerű legyen.

— **Jó barátok.** Lapunk legutóbbi számának ily című zsekkézikét nagyon érzékenyen vette tiszteletreméltó lapársunk, a *Szentesi Lap*. Ugy látszik, a cikk az elevenre tapintott és sajtó fájdalomában aztán rajtunk is tör, olybá tünethet fel hirlapiról működésünket, mintha mi akár *Balogh* János sárral feekendünk, akár *Sarkadi* Mihály polgármestert semmi érdemmel nem bíró, tehetetlen, kisepeni való embernek mondott volna valaha, vagy most a köztük levő baráti szentséget kívánóknak megbomlasztani. Nem úgy, igen tisztelekre méltó kollega! Mi bíráljuk ugyan és szigorúan bíráljuk *Balogh* János vagy *Sarkadi* polgármester közeletli működését, de soha senkit sárral nem dobálunk, soha az egyént nem pelengerezzük, privát dolgába nem avatkozunk és ezt a tért nem kultivalva, egészen és mindenkor átengedjük önének, ki valóságos bravúrral őrzi ezt a mesterséget. A

baráti szentségüket sem kívánjuk megbomlasztani, hiszen ezt cikkünkben is kijelentettük. Miért vagunk elebe az időnek és az eseményeknek, amelyek ezt a szent barátságot úgy el fogják sóporni, mintha soha sem létezett volna? Ne legyen hát, tiszteletreméltó kollegánk olyan érzékenykedő, mert ez éppen nem illik az ő nagyságához.

— **Gyermekekünnep.** Ünnepe volt tegnap, még pedig öröndünnep a ref. iskolásgyermeknek, kik d. u. 2 órakor zeneszóval, zászlokkal vonultak ki a Széchenyi-kertbe, hogy a maguk módja szerint ők is kivessék részüket a tavaszi mulatságokból, hol aztán vig dana és futkározás között töltöttek el egy szabad delutánt, zajossá és népessé téve a máskor oly elhagyott, néma keret. E gyermekmulatság többet a szülők közül is kicsalt, kik örömtelten legeltették szemüket esemetükben, visszagondolva saját gyermekkorukra, mikor még ők is csak fenyődaláról ismerték az életet.

— **Szarvasmarhák veszedelme.** Pest-megyében, a szarvasmarhák közt újból kitűtött a száj és körömfájás, miert is Pest-megye alispánja a szarvasmarha ki és bevittelt megyéje területén elrendelte.

— **A „vereskereszt” Vásárhelyen.** Az országos vereskereszt-egylet szomszédos h-m.vásárhelyi városi választmánya, mint fennállása óta minden évben, az idén is nagyszabású népnépet rendez a f. hó 15-én a tömederben levő gyönyörű népkertben. Mint a hozánk beklüdtött programból látjuk, az idei népnépet legfőbb vonzerejét az fogja képezni, hogy ebben a szegedi, 46-ik gyalogezred zenekara is részt vesz. Az ünnepegy programja egyébként is változatos. Lesz reggeli riadó, ismerkedés a vidéki vendégekkel, nagy diszmenet, díjlövészet, csokorharc és karusszel, satahangverseny, léggömbök felbocsátása, mindenféle népies játék és selyemkendők kiosztása a legjobb táncospárok közt a néptánchelyen. Este aztán táncigaloma, a kert fényes kilátgatása és nagyszerű tűzijáték rekeszti be a nap ünnepegyének programját. Akik a multból a derek választmány ez évi ünnepeit ismerik, azok tudják, hogy azok rendszerint a vásárhelyi nyári táncigalmak legkitűnőbbjei, melyek nem csak Vásárhely, hanem a szomszédvárosok közönségét is be szokták gyűjteni a gyönyörű népkertbe.

— **Irodalmi ujdonság.** Mindég örömtűnkre szolgál, mikor egy-egy földiünk irodalmi tevékenységét van alkalmunk méltatni és a közönség figyelmét egy-egy új tehetségre irányítani. Ma ebben a ritka örvendetes helyzetben vagyunk. Kitűnő műveltségű földiünk, dr. *Ecseri* Lajos ugyanis, most írta meg és bocsátja sajtó alá „Ön éle t i r á s á t.” A ritka alapos műből, melyet kivált a stíl e l ő k e l ő f o n s m a g a jellemez, a „Szentesi Lap” f. évi 64-ik száma, „A revolver” címen hoz jellemző mutaványt, mely után főlöleges közönségünk figyelmét nevezett derek írónk „Ön éle t i r á s á r a” külön is felhívunk.

— **Iparkamari hír.** A szegedi új kereskedelmi és iparkamara területén levő összes alkerületekből beklüdtetett már a tagok véglegesen összedállított névsora *Kállay* Albert szegedi főispán, kamari miniszteri biztoshoz. Ezek alapján a nevezett főispán most már rövid időn visszaküldi az illető alkerületekhez az illető névsort és egyuttal kitűzi a határnapot is a kamari kútagok választására.

— **Telefon a gátakon.** Mint lapunk legutóbbi számában említettük: az ármentesítő társulat f. évi május 30-iki választmányi gyűlésén indítvány tétetett egy — a társulat védőgátjait mentén kiépítendő telefonhálózat létesítése ügyében, melynek költségelőirányzata 25—30 ezer frt volna. Ugyanez ügyre vonatkozólag a „Pesti Hírlap” Szenteséről keltezte, ez évi jun. 3-iki számában, a társulati közgyűlésről szóló tudósításban is említés van tőve olyanformán, mintha a közgyűlés határozta volna el, e 230 kilométer hosszú telefonhálózat kiépítését. Ami

dön e hirt egyszerűen oda módosítjuk: hogy a közgyűlésen ez a kérdés egyáltalán szóba sem hozott, hanem a telefonépítés költséges és nagyhorderejű kérdését *pusztán* a társulat központi választmányára tárgyalta és ugyanez határozta el — hir szerint — a kiépi tés is; — egyidejűleg újból fel kell vetnünk a kérdést: vajjon okvetlen el muszáj-e a társulat minden évi előirányzatát költeni s nem szabad-e az egyik évi esetleges megtakarítását a következő év javára átvenni, mikor az artéri adó-kirovást csökkentené; továbbá: vajjon célirányos-e a — mondjuk 3—3 évenként megújuló imminensebb természetű árvizek ellen való védekezés miatt egy 30,000 frtos telefonhálózatot létesíteni, mikor a befizetési tőkének csak egy évi 5%-os kamatával, 3000 frttal is igen jó és a célnak teljesen megfelelő lovasfutár közlekedést lehet a vonalakon fenntartani a veszély ideje alatt?

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweisse porto- u. zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgeben. Briefe kosten 10 kr. Porto. 2

A tisztelt közönséghez.

Mint már lapunk legutóbbi számában is kijelentettem, dr. *Ecséri Lajossal* egyszerűen megvettem. Miattam lehet a nevezet őr észersz durvabb és otrombabb is: meg nem sérthet és követni őt a, minden jobb érzésű emberben csak undort és megvetést keltő minősíthetetlen trombaságok azou fertőjék, amelyben ő olyan jól és otthon érzi magát, sem kedvem, sem akaratom, mert ezzel embervoltomat gyalázuám meg.

Azokban nem a nevezet őrnek a „*Szentesi Lap*“ f. évi 65-ik számában közölt újabb örületes durvaságaira, hanem az általa kiküldött megbízottak nyilttéri nyilatkozatára, a t. közönséggel szemben tartozom a következőket kijelenteni:

Mindenki láthatja, hogy a dr. *Ecséri* által kiküldött *Molnár Mihály* és *Parjesz János* által l. alatt felhozottakra nézve nem *Balogh János* állít ki dr. *Ecséri* részére *rehabilitáló nyilatkozatot*, hanem csak az ő szóbeli előadása alapján, a nyilttéri közlemény aláírói.

Mindenki láthatja, hogy ugyanez áll a 2. alatt elmondottakra nézve is.

De mindenki látja azt is, hogy *Molnár Mihály* és *Parjesz János*, bizonyosan mert megbízójuk, dr. *Ecséri Lajos* ezt így kívánta tőlük, a 3-ra nézve magát dr. *Pollák Sándor* hitk. képviselőt fel sem keresték, mert ezt már dr. *Ecséri Lajos* sem merete megkockáztatni.

Ezek után kijelentem, hogy mindazt, amire nézve ő meghatalmazottjai: *Molnár Mihály* és *Parjesz János* által nyilatkozatot állítottatott ki magának; mindazt, amit mondtam és irtam: hogy őt *Balogh János* egy általa rendeztetni célzott famózus sorsolás alkalmából kvalifikálhatatlannak mondta; hogy egy helyen egy volt barátja által, kihez békét ment kunyorálni, kérelmével visszautasított s hogy dr. *Pollák Sándor* hitk. képviselő az általam már korábban elmondott, dr. *Ecséri* által is elismert és sértő kifejezéseket nyiltt gyűlésen a szemébe vágta; újból állítom és következetesen fenntartom, sőt kész vagyok, ez állításaimat becsületbírósg vagy illetékes sajtóbírósg előtt be is bizonyítani.

Hogy dr. *Ecséri Lajos* magát ezek által mennyiben találhatja sértettnek és, amennyiben annak idején az illetők egyikétől elégtételt kért ugyan, de nem kapott, a

többítől pedig elégtételt sem kért és igen nem is kaphatott — most a kiküldöttéi nyilatkozata által mennyiben van rehabilitálva: ebben nem ő az illetékes bíró, hanem a közönség és én nyugodtan bocsátom őt annak ítélete alá.

Bánfalvi Lajos.

Nyilatkozat.

Dr. *Ecséri Lajos* ízr. ltközégségi előjáró, a Szentesi Lapban lapunk társzerkesztője ellen folytatott csatározásában már ismetetlen összeköttetésbe hozta a maga privát ügyét az Emke ügygel, olybá tüntetvén fel azt, mintha az ezen ügyben elfoglalt álláspontunk, a társzerkesztő, Bánfalvi Lajos privátnézete volna s mint ilyen jutna kifejezésre.

Anélkül, hogy a fentérintett csatározást bírálmi kívánám, egyszerű-mindenkorra kifejtetem a fentebbi insinüációra és minden hasonló előfordulható esetre nézve, hogy mindaz, ami lapomban névtelenül jelen meg, legyen az bármiféle ügyben írva, sohasem egy egyén, hanem mindig a szerkesztőség álláspontjának kifejezése, melyre vonatkozik talán dr. *Ecséri Lajos* is megengedi, hogy ez álláspontnak csak magam vagyok jogosult irányt szabni s enndom csak legjobban, akárhogy bizonyodik is *Ecséri* úr, hogy a szerkesztőségben ki mit ír.

Hogy aztán azért, amit irtunk, akár dr. *Ecséri Lajos*sal, akár mással szemben a felelőséget is elvállalja a szerkesztőség — ez természetes.

Szentesen, 1890. június 5-én.

Dr. *Mátéffy Ferenc*,
felelős szerkesztő.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. *Mátéffy Ferenc*
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

1998. évi. 1890. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Agamal Malvin végrehajtónak Gila Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírósg területén lévő és Szegvár községében fekvő, a szegvári 2866. szíjtkben Af 121. rsz. a. foglalt ház és udvarra az árverést 675 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi július hó 30 ik napján, délelőtti 9 óraker Szegvár község székeküpletében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. § ában jelzett árnyammal számított és az 1881. évi november nől 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. teri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 § á értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Szentesen, 1890. évi május hó 9-ik napján.

A szentesi kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság.

TEMESVÁRY,

kir. jbró.

Főnyeremény esetleg	Szerencse-jelentés.	A nyereményeket az állam biztosítja. Első húzás: június 12.
500,000 márka		
6-5	Meghívás	
	a nyeremény eshetőségében való részvételre,	
	a Hamburg által biztosított nagy penzorsolásban, amelynél	
	9 millió 553,005 márka	
	mulhatlanul nyereményre esik.	
	Ez előnyös penzorsolás nyereményei, melyből tervszerint csak 100,000 sorsjegy van kibocsátva, a következők:	
A legnagyobb nyeremény esetleg 600,000 m.		
Főnyerem. 300 ezer m.	56 nyer. 4 5-zer m.	
1 nyerem. 200 " "	106 " 4 3 " "	
" " 100 " "	203 " 4 2 " "	
1 " 75 " "	6 " 4 1500 " "	
1 " 70 " "	606 " 4 1000 " "	
1 " 65 " "	1460 " 4 500 " "	
2 " 60 " "	29 " 4 300 " "	
1 " 55 " "	120 " 4 200 és 150 m	
1 " 50 " "	30930 " 4 148 m	
1 " 40 " "	7994 " 4 127,000,94 m	
1 " 30 " "	9054 " 4 67, 40, 20 m	
8 " 15 " "	összesen 50,200 nyer.,	
26 " 10 " "		

mely néhány rövid hónap alatt, 7 ciklusban bizonyosan kisorsoltatik.

Az 1-50 osztályu főnyeremény 50 ezer, a III-ikban 60 ezer, a IV-ikben 65 ezer, az V-ikben 70 ezer, a VI-ikban 75 ezer, a VII-ikben 200 ezer, a főnyereményben 300 ezer, az esetleg 500 ezer. márkára emelkedik.

Az első nyeremény-sorsolásnál, mely hivatalosan f. évi jun. 12-ére van megállapítva:

egy egész eredeti sorsjegy csak 6 Márka — 3 frt 50 kr.

egy fel eredeti sorsjegy csak 3 Márka — 1 frt 75 kr.

egy negyed eredeti sorsjegy csak 1 1/2 Márka — 1 frt 88 kr.

és ezen, az állam által biztosított eredeti sorsjegyek (nem tiltott igérvények) az állami címerrel ellátott sorsolási terv mellékletével, az értékek bementesített beklüdesé után meg a legátvalobb eső vidékre is szétküldetnek.

A résztvevők mindenike. közvetlen a húzás megtörténte után, minden felszólamlással nélkül kapja meg tőlem a hivatalos sors-húzási jegyzeket.

Allamcimerrel ellátott sorsolási tervet, mely a 7 osztályba osztott nyereményeket betétek és beosztását tünteti fel, előre díjmentesen küldök.

A nyeremények befizetését és szétküldését

közvetlen az érdekeltékek magam eszközölöm a legnagyobb pontosággal és legszigorubb titoktartás mellett.

Megrendelek-ek egyszerűen postautalványnyal vagy ajánlott levélben eszközölhetök.

A közek álló húzásra való tekintettel tehát, a megbízások azonnal és legkesőbb a f. év június 12-ig

egész bizalommal intézendők

Sámuel Heckscher sen.,
bank- és váltóüzletéhez Hamburgban.

!!! Megérkezett !!!

az ásványvizek királya

A BORSZÉKI VIZ

friss töltésben folyton kapható. Helyben az egyedüli lerakatban

SOÓS ALBERT cégnél,

valamint minden fűszerkereskedésben és mint „borszéki fröcs“ az összes vendéglőkben.

A legjobb és legolcsóbb ásványviz

!!! HAZÁNK VIZE !!!

Kellemes üdítő ital.